

Heer, geef ons de kracht om te aanvaarden
wat we niet kunnen veranderen.

" DAT HIJ RUSTE IN VREDE "

GILBERT DE ROECK

Appelterre, 5 mei 1936
St.-Martens-Lierde, 26 maart 1988

Gilbert is eenenvijftig. Te jong om zo te ster-
ven. Niemand die hem nochtans weerhouden
kon. Hij had het de laatste tijd vaak voorspeld.
Of geschreven in zijn dagboek: " ik voel mij
eenzaam — nog eenzamer — niet meer uit te
houden." Dat schreef hij tijdens drie volle lij-
densdagen. Hij wou het vinden voorbij de laatste
heg van zijn leven dat hij als een doolhof had
ervaren. Wou hij toch geloven dat er ergens
daar waar niemand hem nog volgen kon, ook
voor hem goedheid is, trouw, barmhartigheid,
vergeving? Zoals wij trouwens allen geloven dat
ontrouw, misverstand, vervreemding, honger, een-
zaamheid, haat, pijn, rouw en dood nooit het
allerlaatste woord hebben. In deze goedeweek
zien wij Gilbert naast Jezus'kruis met een vraag
om bevrijding uit zijn lijden. Hij nu de totaal
onthechte bij een nieuw begin voor hem?

In zijn dagboek schreef hij vaak over weer en
wind, over februaristorm en maartse buien. Het
moeilijke en stormachtige weer als symbool voor
zijn eigen gemoedsleven. Toen schreef hij:
"winderig — zeer smerig weer — nog steeds
smerig weer — echt stormweer." Dan voelde
hij zich ziek en ging — ook overdag — vaak
op bed liggen. Weliswaar brak af en toe de zon

door met " zacht weer voor de tijd van het
jaar." Dan kon hij muziek beluisteren, was hij
dankbaar om de goede verstandhouding met Jan
en Kathy of om een bezoek en/of een telefoon
van broer of zus. Op 2 maart schreef hij nog een
volle bladzijde onder de titel: " terug naar de
vrijheid". Maar voegde hij eraan toe: " Düren
is een mooie stad. Blijven duren nog mooier."
De emoties kwamen hem te hoog. Uiteindelijk
gebeurde waar hij zelf voor vreesde. Gilbert
heeft veel winterse dagen gekend. Lange avon-
den. Zware dagen. Benauwende donkerte. En
toch wou hij leven, werken, bezorgd zijn om wie
hem lief waren. Maar altijd bleef hij wat hij met
zijn truck op reis vaak had beleefd: trekken,
zwerfen, nergens thuis altijd grenzen over. Een
toekomst die uiterst vaag en schemerachtig is.

Zijn hartstocht voor het leven willen wij van
hem bewaren. Eenzelfde hartstocht maar voor
een leven hier op aarde nog. Een leven voor
ouders, geliefden, vrienden, voor kinderen en
medemensen. Zodat wij als zijn geliefden het
onbeschreven blad uit zijn onvoltooid dagboek
volschrijven met ons leven. Als de nieuwe dage-
raad van Pasen.

De families

DE ROECK, LIEDTS en LEROUX,

zijn zeer erkentelijk voor uw bliken van
medevoelen in hun rouw en danken U.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Rouwondern. - Crematie RAOUL - Brakel